

## ఎయిడ్స్ (ప్రశ్నాత్తాపంతో పరితపించే ఒక యువకుని వ్యధ)

- వి. వసంతబాలమోహన్‌దాస్, గుంటూరు

నాగుండె మండింది, నాగూడు కూలింది  
నేనిపుడు చేయగలిగింది ఏమీలేదు  
ఇన్నాళ్లు తప్పులకు ఘోషించడం తప్ప  
ఓ ఎయిడ్స్, భూతమా,  
కరాళ కంకాళ స్వత్యమా  
కోతిలాంటి నామనస్సు  
ఏతరుణిని చూసినా  
చలించింది, అదుపులేని  
చలి పవనం లాగా,  
కోతినుంచి వచ్చిన దౌర్భాగ్యం  
నన్నావహించింది  
సన్న గాజుల సాగసు, మెరుపు గాజుల మోజు  
నా జీవితాన కారు మేఘంలా  
ఇనుపరెక్కల సవ్యడిలా  
అడుగిడింది.  
గోడకంటె, బీడుకంటె, రాయికంటె, రప్పకంటె  
కూరాతి క్షారమైన కాళరాతిలో

ఎఱగక నే చేసిన చిన్నతప్పు బతికిన నా బతుకంతా చావని తెలిపింది  
నా మదిలో ఆరాటం, నా నిముసపు బులబాటం  
నా జీవితాన్ని ముంచి చెలగాట మాడింది.  
రోగం పేరున నా దేహం ఆశ్రయించిన మృత్యువా,  
ఆశతో కాచుకున్న నా కళ్ళకేం తెలుసు,  
భళ్ళున వర్షించటం తప్ప?  
నన్నేదో తరిమేస్తోందని భయం వేస్తోంది.  
చిన్న దీపం చూసి కూడ నే వణికిపోతున్నా  
అయిన వారందరు వదలి వెళ్ళారు,  
ఆసుపత్రి గోడలే తోడు నిలిచాయి,  
పాపం కదలిపోలేవు  
నా తప్పు లోకానికి చాటి చెప్పి  
అందరికా అధోగతి రాకుండాచేసి  
కనీసం రేపటి సూర్యుడినైనా  
ప్రకాశింప చేయండి.  
నేను మాత్రం నిశ్శబ్దంగా, ఈ నిశీధిలో, మౌనంగా  
మృత్యువు కౌగిలికై వేచియున్నా, తెఱుని రెప్పలతో